

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu skal jeg for det første huske at sige tak for alle de pastiller, folk så sødt har givet mig, for det gør, at jeg er i stand til at svare på spørgsmålene – jeg ved ikke, om jeg er i stand til det indholdsmæssigt, men i hvert fald stemmemæssigt.

Jeg vil gerne sige, at vi hele tiden har sagt – ellers havde vi jo heller ikke drømt om at gå til forhandlinger – at der er gode ting i forslaget. Ellers havde vi jo ikke siddet time efter time hos socialministeren sammen med andre gode ordførere. Men jeg tror sådan set også, at hr. Hans Andersen er klar over, hvad det er, vi er gået efter. Vi er gået efter at prøve på at få en højere grad af klarlægning af økonomien, og vi har prøvet at få at vide, om vi i forbindelse med refusionsordninger og andre ordninger kunne få sikkerhed for, at de enkelte borgere i den enkelte kommune ikke blev usynlige. Det tror jeg er fantastisk vigtigt.

Vi er også gået efter, at der blev skabt ro i forbindelse med overdragelsen af institutionerne, fordi vi tror, at for de mennesker, der bor på eller er afhængige af de institutioner, er ro, ro og atter ro afgørende. Men det betyder ikke, at der ikke kan laves forandringer. Det skal bare ske på en ordentlig måde, og hvis man overtager en institution uden at kende en rammeaftale, er der usikkerhed om institutionen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg forstår, at De Radikale ser de samme problemer i det system, vi har nu, som jeg selv har bemærket, og jeg er utrolig glad for opbakningen til, at det ikke er væsentligt, hvem der driver institutionen i den sidste ende, til at kommunerne rent faktisk kan påtage sig ansvaret, til decentraliseringsprocessen og til, at det er en fordel med én indgang. Den opbakning er jeg utrolig glad for.

Med hensyn til økonomien ved vi jo, at den skal afklares ved en fremtidig udligningsreform, og derfor er mit spørgsmål til den radikale ordfører ganske enkelt: Ville Det Radikale Venstre i virkeligheden have kunnet stemme for lovforslaget, hvis vi bare havde udskudt processen 1 år? Så ville jeg gerne have hørt det under forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror, at for alle dem, der har deltaget i forhandlingerne, har der ikke været nogen som helst tvivl om, hvilken vægt Det Radikale Venstre lagde på den 15. februar 2006. Jeg er ikke sikker på, at fru Charlotte Dyremose var til stede, men jeg ved i hvert fald, at hr. Hans Andersen var til stede og kan bekræfte det, jeg sagde, og ministeren kan selvfølgelig også.

Kl. 15.35

Ministeren sagde: Nej, nej, nej, der er ikke tale om, at vi på nogen måde kan ændre nogen dato. Det vil så sige, at hele situationen omkring rammeaftalen faldt væk – forstået på den måde, at det, vi ønskede, var, at der blev etableret en rammeaftale, inden man hjemtog, og at der også skulle være enighed om hjemtagelsen. Det faldt væk, fordi datoen den 15. februar 2006 ligger tolt fast. Kommunen kan til hver en tid hjemtage institutionen, der skal ikke være enighed om det. Det var i hvert fald et af punkterne, og et andet punkt, vi lagde vægt på, var, som jeg også sagde, spørgsmålet om refusionsbeløbene.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes ikke, jeg fik et helt klart svar: Var det virkelig bare et spørgsmål om, at vi lige skulle vente 1 år? Var det det eneste?

I øvrigt er jeg uenig i, at der skulle være et tidspres. Vi har en skæringsdato, men kommunerne har jo mulighed for glidende at overtage de institutioner, også længe efter den 15. februar, hvis de selv mener, det er korrekt. Er det virkelig kun, fordi vi går i gang nu og ikke først om et år, at De Radikale ikke kan støtte forslaget? Jeg hører jo, at man er positiv over for alle de andre dele.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er jeg da glad for at man hører, og derfor synes jeg også, det er mærkeligt, hvis man virkelig ville have et bredt forlig, eftersom vi ikke har været spor urimelige i vores krav.

Der er ingen, der har siddet i de forhandlinger, der kan være i tvivl om, at vi sagde, at det var afgørende for os, at rammeaftalen var på plads, før der skete en hjemtagelse af institutioner. Det er jo mere end en dato, det er jo et princip, at der skal være enighed om det. Men ministeren mener, at kommunen *altid* kan hjemtage en institution, der ligger i kommunen, og det en